

Пештера с. ж. соб. село 4½ часа на югъ отъ Пазарджикъ. Пс. 1884. XI. 7. Пештерска рѣка названіе нижн. теченія рѣки, протекающей черезъ долину, въ которой расположена Пештера. Пс. 1884. XI. 7—8.

Пѣхъ Пѣамъ (Мак.) 14. дл. 1) пою: Не смѣйс, любе, да пѣйм. Д. 34, 53. Дружина вѣрна сговорна Що пѣсен пѣис у гора? ib. 68—69. Ти да ме, любе, почакаш, Додѣ петли-ти дваши пѣжт, Дваши пѣжт и да потретѣжт. Д. 43, 18—20. Пѣяше жаловитѣ пѣсень. Р. 45. Гребци пѣжтъ и пѣижтъ водѣ-тѣ. Р. 67. Станіи нѣнѣ, господіне, Тѣбѣ пѣсм, Бѣга славим. Д. 14, 25—26. Горски-ти пилци пѣяхъ. Д. 24, 43. Дуда си платно тѣчеше И тѣзи пѣсен пѣисше. Д. 26, 19—20. Пѣсна пѣис пѣиподірни. Д. 33, 32. Запалаила сѣм девет черкови, Черкови горѣжт, попови пѣжт, Яра сѣ дига до синѣ небо. Д. 56, 12—14. Рожба да завѣржиш, Слабак живот да имаш, Кога риба пѣис, кога Дунав дума. Д. 57, 7—8. Я пѣи, Марійке, да пѣйм. Д. 58, 9. „Запейте тая песма, Що ѣ прегѣ ѣ пеефте за Елена Маркоица!“ М. 163. Со баглама не свируватъ И со уста не пеюватъ. М. 210. Три пилина гулапчина: Едно пегитъ на вечера, Вечерайте, две луди, легнете си! М. 357. (Исакче) Огонь навалѣвитъ и песма си пеитъ: „Татко ке доитъ жертва ке чинитъ; Той жертва ке чинитъ, я сеиръ ке гледамъ“. М. 29. Отъ ангели пѣсна останала, Да сѣ пеитъ, да сѣ прикажуватъ. М. 30. Си го ледя и пѣсма му пеитъ: „Нани ми, нани сираче Јоане!“. М. 49 р. 57. „Ваша дѣла славна витѣшка Помянъ в' народы уставицѣжт! Славъ приличнѣ, чѣсть же юнашкѣ Бѣлгари храбрость вамъ пѣицѣжт. Гн. 118. Пѣящецъ — поючи, сѣ пѣніемъ: По бѣлгарски-тѣ дворища Напетитѣ дѣвойчета Се отъ вода завѣршале И пѣящецъ окачваде На кукитѣ подѣ стрѣхата Прѣбѣлитѣ котлета. Пс. 11—12 р. 139. 2) читаю (Макед.): Тіе не биле два листа, Туку си били две книги, Що 'и пеетъ попови. М. 35. Свѣти Никола книга ми пеитъ Книга ми пеитъ, сѣдзи ронитъ. М. 36. Книга пишеть цара Муратѣбега—На онаѣ стара игумена—Тувъ сѣ чудитъ стара игумена—Книга пеитъ градусъ сѣдзи ронитъ. М. 48. Си стана'е девет-те попо'и, Му пеа'е свѣти вангелиа, Му пеа'е простени молитви, Го пеа'е три дни и три ноке. М. 54. А на рѣжа писмо написано, Писмо пеитъ, от' ке бидитъ краи. М. 49 р. 58. Кога сутра го видо'а дете, Сѣжрснодзѣ тоа кѣде сидѣтъ И ми пеитъ бѣла книга. М. 50 р. 60. Кога книга Мирче ѣ пеало, Мирче ми сѣ сѣдзи заронило: Како ми ѣ книга отпеало. М. 57. 3) глашу: Парстен-отъ му пеитъ: левентъ Георгіа. М. 229. На коноѣ има зелено сѣдло, На сѣдло има брѣ бѣла книга, —, Алѣ ц'рно писмо Вѣло Вѣлико, што пее книга?—Книгата пее: нека се жени,